

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้วิจัยในการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาว่าลูกหนี้ของธนาคารจะมีโอกาสเป็นลูกหนี้ค้างชำระหรือกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จากปัจจัยใดบ้าง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกโดยสุ่มตัวอย่างลูกหนี้ที่มีสถานะปกติ 100 ตัวอย่าง และลูกหนี้ที่มีสถานะถูกจัดชั้นสงสัยเป็นหนี้สูญ 100 ตัวอย่าง รวม 200 ตัวอย่าง โดยรวบรวมจากแบบสอบถาม โดยตรงจากผู้ประกอบการฯ และเพิ่มสินเชื่อรายตัวของผู้กู้ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และกำไรสุทธิต่อเดือน นอกจากนั้นยังได้สำรวจ จำนวนผู้ประกอบการฯที่มีภาระหนี้สินแหล่งอื่น ที่ไม่ใช่ธนาคารกรุงไทยฯ โดยจำแนกตามภาระหนี้สิน เงินชำระคืนและหลักประกัน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการ ฯ โดยแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	163	81.5
หญิง	37	18.5
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ประกอบการฯ ที่ใช้บริการสินเชื่อ เป็นชายมากกว่าหญิง คิดเป็นเพศชายร้อยละ 81.5 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 18.5 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	49	24.5
สมรส	146	73
หย่า/ม่าย	5	2.5
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาพบว่า สถานภาพของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73 โสดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.5 และมีสถานภาพหย่า/ม่าย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.5 และไม่มีลูกหนี้ที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	0	0
มัธยม/ปวช.	9	4.5
อนุปริญญา/ปวส.	37	18.5
ปริญญาตรี	134	67
ปริญญาโท	20	10
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการเป็นผู้มีความรู้ อยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67 และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทถึงร้อยละ 10 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามรายได้ของกิจการ
เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
< 1,000,000 บาท	158	79
1,000,001 – 5,000,000 บาท	30	15
> 5,000,000 บาท	12	6
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

รายได้ในกิจการเฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ในกิจการเฉลี่ยน้อยกว่า 1,000,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 79 ผลการสำรวจรายได้ในช่วงนี้ค่อนข้างมีความแตกต่างกันมาก ทำให้ไม่สามารถจำแนกช่วงความถี่ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนที่น้อยกว่า 1,000,000 บาท ส่วนรายได้ในกิจการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 1,000,000 – 5,000,000 บาทต่อเดือน คิดเห็นสัดส่วนร้อยละ 15 กิจการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 5,000,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกกำไรในกิจการเฉลี่ย
ต่อเดือน

กำไรสุทธิต่อเดือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
< 100,000	86	43
100,001 – 200,000	52	26
200,001 – 300,000	27	13.5
300,001 – 400,000	23	11.5
> 400,000	12	6
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ส่วนกำไรในกิจการต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีกำไรในกิจการเฉลี่ยน้อยกว่า 100,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43 กำไรในกิจการอยู่ในช่วงระหว่าง 100,000-200,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52 และมีกำไรในกิจการต่อเดือนมากกว่า 400,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามการค้างชำระดอกเบี้ยเงินต้นของแหล่งเงินกู้อื่น

การค้างดอกเบี้ยและเงินต้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ค้างชำระ	147	73.5
ค้างชำระ	53	26.5
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจพบว่าผู้ประกอบการฯ กู้เงินจากธนาคารกรุงไทยฯ และมีแหล่งเงินกู้ที่อื่นที่มีไม่จากธนาคารกรุงไทยด้วย โดยผู้ประกอบการฯที่ไม่ค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้นของแหล่งเงินกู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.5 และค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.5 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6

การกู้เงินนอกระบบมีผลกระทบต่อภาระหนี้สินให้กับเงินกู้ที่อยู่ในระบบหรือสถาบันการเงิน ดังนั้นจึงได้ทำการสำรวจ ภาระหนี้สิน จำนวนเงินชำระคืนเงินกู้ ประเภทหลักประกัน ที่กู้จากธนาคารกรุงไทยฯดังตารางที่ 4.7 ถึง ตารางที่ 4.9 และ กู้จากแหล่งเงินกู้อื่น ดังตารางที่ 4.10 ถึง ตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามภาระหนี้สินกับธนาคารกรุงไทยฯ

ภาระหนี้สิน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
< 3,000,000	158	79
3 ล้าน – 5 ล้าน	36	18
> 5,000,000	6	3
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาส่วนใหญ่กิจการฯ มีภาระหนี้สินกับ ธนาคารกรุงไทยฯ น้อยกว่า 3,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 79 กิจการมีภาระหนี้สินกับ ธนาคารกรุงไทยอยู่ในช่วงระหว่าง 3,000,000 – 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18 และมีภาระหนี้สินมากกว่า 5 ล้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนเงินชำระคืนเงินกู้ของธนาคารกรุงไทย

ยอดชำระคืนเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
<15,000 บาท	75	37.5
15,001-30,000	78	39
30,001-45,000	35	17.5
>45,000	12	6
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการฯ ที่ใช้บริการสินเชื่อกับ ธ.กรุงไทยฯ ส่วนใหญ่มีการชำระคืนเงินกู้ต่อเดือนระหว่าง 15,0001-30,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39 ชำระคืนเงินกู้ น้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.5 และมีการชำระคืนเงินกู้ระหว่าง 300,001-45,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.5 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทหลักประกันของ ธนาคารกรุงไทยฯ

ประเภทหลักประกัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา /นิติบุคคล	16	8
อสังหาริมทรัพย์	152	76
เครื่องจักร	32	16

ที่มา : จากการสำรวจ

สำหรับประเภทของหลักประกันเงินกู้ของ ธ.กรุงไทยฯ ที่เป็นบุคคลธรรมดา/นิติบุคคล มีจำนวน 16 ราย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 ที่เป็น อสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 152 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76 และที่เป็นเครื่องจักร มีจำนวน 32 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16 ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยจำแนกตามภาระหนี้สินจากการกู้ยืมจากแหล่งอื่น

ภาระหนี้สิน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
0-3,000,000 บาท	186	93
3,000,001-5,000,000	14	7
> 5,000,000	0	0
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่มีภาระหนี้สินของกิจการจากแหล่งเงินกู้อื่น ส่วนใหญ่จะมีภาระหนี้สินน้อยกว่า 3,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93 และมีภาระหนี้สินตั้งแต่ 3,000,000 ถึง 5,000,000 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยจำแนกตามจำนวนเงินที่ชำระคืนต่อเดือน ให้กับแหล่งเงินกู้อื่น

ยอดชำระคืนเงินกู้ (ต่อเดือน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
< 15,000 บาท	185	92.5
15,001 – 30,000	15	7.5
30,001 – 45,000	-	-
>45,000	-	-
รวม	200	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จำนวนเงินคืนชำระต่อเดือนจากแหล่งเงินกู้อื่นของกิจการ ส่วนใหญ่จะมียอดชำระน้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.5 และยอดที่ชำระคืนอยู่ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.5 และไม่มีผู้กู้รายใดที่ต้องชำระคืนเงินมากกว่า 30,000 บาท ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยจำแนกตามประเภทหลัก ประกันที่ใช้ในการกู้เงินจากแหล่งอื่น

ประเภทหลักประกัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล	119	59.5
อสังหาริมทรัพย์	72	36
เครื่องจักร	2	4.5

ที่มา : จากการสำรวจ

สำหรับประเภทของหลักประกันเงินกู้จากแหล่งเงินกู้อื่น ที่เป็นบุคคลธรรมดา/นิติบุคคลมีจำนวน 119 ราย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.5 ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 72 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36 และที่เป็นเครื่องจักร มีจำนวน 2 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

หมายเหตุ : ตามหลักเกณฑ์ของสินเชื่อ สามารถใช้หลักประกันต่างประเภท มาพิจารณาพร้อมกันได้ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 200 รายที่กู้เงินจากธนาคารกรุงไทยฯ และกู้จากแหล่งอื่นด้วย พบว่าผู้ประกอบการอาจใช้หลักประกันประเภทใดประเภทหนึ่งในจำนวน 3 ประเภท หรือใช้หลักประกันเพียง 2 ประเภทพร้อมกัน หรือใช้ทั้ง 3 ประเภทพร้อมกัน

คำอธิบายและวิธีการวัดค่าแปรผันต่างๆ ที่นำมาใช้ในแบบจำลองโลจิสต์ (Logit model)

ตัวแปร	คำอธิบาย
ประเภทลูกหนี้ (Y_1)	= 0 ลูกหนี้ปกติ = 1 ลูกหนี้ค้างชำระ
อายุ (X_1)	= อายุของลูกหนี้ มีหน่วยเป็นปี
ประสบการณ์ (X_2)	= ระยะเวลาที่ลูกหนี้ประกอบอาชีพ หน่วยเป็นปี
ภาระบุคคลในครอบครัว (X_3)	= จำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของลูกหนี้
พฤติกรรมชอบความเสี่ยง (X_4)	= 0 ไม่ชอบเสี่ยง = 1 ชอบเสี่ยง
การแสวงหาความรู้หรือการฝึกอบรม (X_5)	= 0 ไม่เคย = 1 เคย
ลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว (X_6)	= 0 ไม่มีแรงงานฝีมือทดแทน = 1 มีแรงงานฝีมือทดแทน
สัดส่วนการเป็นเจ้าของ (X_7)	ลักษณะการประกอบการ = 0 บุคคลธรรมดา = 1 นิติบุคคล
วงเงินกู้ (X_8)	= จำนวนเงินกู้ หน่วยเป็น บาท
สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X_9)	= ร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ที่หักค่าใช้จ่าย
หลักประกัน (X_{10})	= 0 ไม่เป็นสถานที่ประกอบการ = 1 เป็นสถานที่ประกอบการ
แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน (X_{11})	= 0 สามารถหาเงินทุนฉุกเฉินจากแหล่งอื่นได้ = 1 ไม่สามารถหาเงินทุนฉุกเฉินจากแหล่งอื่นได้
ฐานะทางสังคม (X_{12})	= 0 ไม่มีตำแหน่งบริหารหรือกรรมการ = 1 มีตำแหน่งบริหารหรือกรรมการ

4.2 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เฉพาะตัวแปรหุ่นที่นำมาใช้ในแบบจำลองโลจิสติก (Logit model)

การวิเคราะห์คุณลักษณะต่างๆ ไปของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะตัวแปรหุ่นที่จะนำไปใช้ในแบบจำลองโลจิสติก (Logit Model) ในลักษณะตารางที่แสดงความถี่และร้อยละ โดยแยกตามประเภทลูกหนี้ปกติ และลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามอายุ(X_1)

อายุ		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
น้อยกว่า 30 ปี	จำนวน	8	0	8
	ร้อยละของ X_1	100.0	0.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	4.0	0.0	4.0
30 - 39 ปี	จำนวน	36	48	84
	ร้อยละของ X_1	42.9	57.1	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	18.0	24.0	42.0
40 - 49 ปี	จำนวน	48	32	80
	ร้อยละของ X_1	60.0	40.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	24.0	16.0	40.0
มากกว่า 50 ปี	จำนวน	8	20	28
	ร้อยละของ X_1	28.6	71.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	4.0	10.0	14.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_1	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

ในกลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-39 ปี มีสัดส่วนที่เป็นลูกหนี้ที่ค้างชำระร้อยละ 57.1 และเป็นลูกหนี้ไม่ค้างชำระ ร้อยละ 42.9 ถือว่าใกล้เคียงกัน กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดเพียง 28 ราย แต่สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระ มีมากถึง ร้อยละ 71.4 ในขณะที่ ลูกหนี้ที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน เป็น ไม่มีค้างชำระเพียง ร้อยละ 28.6 แสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน (X_2)

ประสบการณ์		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
1 - 5 ปี	จำนวน	48	84	132
	ร้อยละของ X_2	36.4	63.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	24.0	42.0	66.0
6 - 10 ปี	จำนวน	36	8	44
	ร้อยละของ X_2	81.8	18.2	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	18.0	4.0	22.0
11 - 15 ปี	จำนวน	12	8	20
	ร้อยละของ X_2	60.0	40.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	6.0	4.0	10.0
มากกว่า 16 ปี ขึ้นไป	จำนวน	4	0	4
	ร้อยละของ X_2	100.0	0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	2.0	0	2.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_2	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

ประสบการณ์ของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในงานที่ทำอยู่ในช่วงระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่ค้างชำระร้อยละ 63.6 และไม่ค้างชำระร้อยละ 36.4 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์มากกว่า 16 ปีขึ้นไป ไม่มีลูกหนี้ที่ค้างชำระเลย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระ (X_j)

ภาระบุคคลในครอบครัว		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่มี	จำนวน	4	0	4
	ร้อยละของ X_j	100.0	0.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	2.0	0.0	2.0
มี 1 คน	จำนวน	20	16	36
	ร้อยละของ X_j	55.6	44.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	10.0	8.0	18.0
2 คน	จำนวน	36	40	76
	ร้อยละของ X_j	47.4	52.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	18.0	20.0	38.0
3 คน	จำนวน	16	20	36
	ร้อยละของ X_j	44.4	55.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	8.0	10.0	18.0
4 คน	จำนวน	16	4	20
	ร้อยละของ X_j	80.0	20.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	8.0	2.0	10.0
5 คน	จำนวน	8	8	16
	ร้อยละของ X_j	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	4.0	4.0	8.0
6 คน ขึ้นไป	จำนวน	0	12	12
	ร้อยละของ X_j	0.0	100.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	0.0	6.0	6.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_j	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 2 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 1 คน และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18 เป็นจำนวนเท่ากัน และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 4 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสัดส่วนที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระและไม่ค้างชำระใกล้เคียงกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามความชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง (X_4)

พฤติกรรมความเสี่ยง		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่ชอบ	จำนวน	84	72	156
	ร้อยละของ X_4	53.8	46.2	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	42.0	36.0	78.0
ชอบ	จำนวน	16	28	44
	ร้อยละของ X_4	36.4	63.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	8.0	14.0	22.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_4	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

ผู้ประกอบการฯ ที่ไม่ชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงถึง 156 คน แต่มีสัดส่วนที่เป็นลูกหนี้ที่ค้างและไม่ค้างชำระใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 53.8 และร้อยละ 46.2 ตามลำดับ และที่ชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงจำนวน 44 ราย เป็นลูกหนี้ค้างชำระ 28 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28 และเป็นลูกหนี้ที่ไม่ค้างชำระคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 36.4 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามการแสวงหาความรู้ หรือ การฝึกอบรม (X_5)

การรับการฝึกอบรม		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่เคยผ่านการฝึกอบรม	จำนวน	32	40	72
	ร้อยละของ X_5	44.4	55.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	16.0	20.0	36.0
เคยผ่านการฝึกอบรม	จำนวน	68	60	128
	ร้อยละของ X_5	53.1	46.9	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	34.0	30.0	64.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_5	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

กลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่เคยผ่านการฝึกอบรมความรู้เพิ่มเติม มีจำนวนมากที่สุดคือ 128 ราย และเป็นลูกหนี้ค้างชำระคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.9 ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมจำนวน 72 ราย เป็นลูกหนี้ค้างชำระ เป็นสัดส่วนร้อยละ 55.6 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยจำแนกตามลักษณะของกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว (X_6)

ลักษณะกิจการ		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่มีผู้ที่สามารถบริหาร แทนได้	จำนวน	56	32	88
	ร้อยละของ X_6	63.6	36.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	28.0	16.0	44.0
มีผู้ที่สามารถบริหาร แทนได้	จำนวน	44	68	112
	ร้อยละของ X_6	39.3	60.7	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	22.0	34.0	56.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_6	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

กลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่มีผู้ที่สามารถกระทำการแทนหรือสืบทอดกิจการต่อจากผู้ประกอบการฯ จำนวนเท่ากับ 112 ราย แต่เป็นลูกหนี้ค้างชำระถึง ร้อยละ 60.7 และกิจการของกลุ่มผู้ประกอบการฯ ที่ไม่สามารถหาผู้บริหารจัดการแทนได้ จำนวน 88 ราย เป็นลูกหนี้ปกติ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.6 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามลักษณะการประกอบการ (X_7)

ลักษณะการประกอบการ		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
นิติบุคคล	จำนวน	76	36	112
	ร้อยละของ X_7	67.9	32.1	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	38.0	18.0	56.0
บุคคลธรรมดา	จำนวน	24	64	88
	ร้อยละของ X_7	27.3	72.7	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	12.0	32.0	44.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_7	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

ลักษณะการประกอบ แสดงถึงสัดส่วนในการเป็นเจ้าของกิจการ ส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56 เป็นลูกหนี้ปกติมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.9 ส่วนลักษณะประกอบการเป็นบุคคลธรรมดาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44 เป็นลูกหนี้ค้างชำระ ถึง ร้อยละ 72.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามภาระหนี้สินหรือวงเงินกู้
กับธนาคารกรุงไทยฯ (X_g)

วงเงินกู้		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
< 3 ล้าน	จำนวน	92	72	164
	ร้อยละของ X_g	56.1	43.9	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	46.0	36.0	82.0
3 ล้าน - 5 ล้าน	จำนวน	4	24	28
	ร้อยละของ X_g	14.3	85.7	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	2.0	12.0	14.0
7.5 ล้าน	จำนวน	4	4	8
	ร้อยละของ X_g	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	2.0	2.0	4.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_g	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

จากการศึกษาส่วนใหญ่ผู้ประกอบการ มีภาระหนี้สินกับ ธนาคารกรุงไทยฯ น้อยกว่า 3,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนของลูกหนี้ปกติร้อยละ 56.1 ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินกับ ธนาคารกรุงไทยอยู่ในช่วงระหว่าง 3,000,000 – 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนลูกหนี้ค้างชำระร้อยละ 85.7 และมีภาระหนี้สินมากกว่า 5 ล้าน มีสัดส่วนลูกหนี้ปกติและลูกหนี้ที่ค้างชำระเท่าๆกัน 3 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยจำแนกจากสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อ รายได้ (X_9)

สัดส่วนการผ่อนชำระ		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
น้อยกว่า ร้อยละ 40	จำนวน	16	24	40
	ร้อยละของ X_9	40.0	60.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	8.0	12.0	20.0
ร้อยละ 40-55	จำนวน	32	24	56
	ร้อยละของ X_9	57.1	42.9	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	16.0	12.0	28.0
ร้อยละ 56-65	จำนวน	24	36	60
	ร้อยละของ X_9	40.0	60.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	12.0	18.0	30.0
มากกว่า ร้อยละ 65	จำนวน	28	16	44
	ร้อยละของ X_9	63.6	36.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	14.0	8.0	22.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_9	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

พบว่าลูกหนี้ส่วนใหญ่ผ่อนชำระอยู่ในช่วง ร้อยละ 55 – ร้อยละ 65 ต่อรายได้ จำนวน 60 คน เป็นลูกหนี้ค้างชำระร้อยละ 60 และเป็นลูกหนี้ที่ผ่อนชำระร้อยละ 40 ต่อรายได้ ดังแสดงในตารางที่

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทหลักประกัน
กิจการที่เป็นสถานที่ประกอบการ(X_{10})

หลักประกัน		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่ใช่สถานประกอบการ	จำนวน	20	8	28
	ร้อยละของ X_{10}	71.4	28.6	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	10.0	4.0	14.0
สถานประกอบการ	จำนวน	80	92	172
	ร้อยละของ X_{10}	46.5	53.5	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	40.0	46.0	86.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_{10}	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

จากการศึกษาพบว่า หลักประกันของกิจการเป็นสถานที่ประกอบการจำนวน 172 ราย คิดเป็นสัดส่วนลูกหนี้ที่ค้างชำระร้อยละ 53.5 และหลักประกันส่วนที่เหลือไม่เป็นสถานที่ประกอบการจำนวน 28 ราย เป็นลูกหนี้ปกติคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.6 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามความสามารถหาแหล่ง
เงินทุนฉุกเฉิน (X_{11})

แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่มีความสามารถ หาแหล่งเงินทุนได้	จำนวน	24	44	68
	ร้อยละของ X_{11}	35.3	64.7	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	12.0	22.0	34.0
สามารถ หาแหล่งเงินทุนได้	จำนวน	76	56	132
	ร้อยละของ X_{11}	57.6	42.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	38.0	28.0	66.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_{11}	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องการเงินอย่างเร่งด่วน ผู้ประกอบการสามารถหาแหล่งเงินทุนจาก
แหล่งอื่นได้ จำนวน 132 ราย คิดเป็นสัดส่วนของลูกหนี้ปกติร้อยละ 57.6 และไม่สามารถหาแหล่ง
เงินทุนอื่นได้ จำนวน 68 ราย คิดเป็นสัดส่วนลูกหนี้ค้างชำระร้อยละ 64.7 ดังแสดงรายละเอียดใน
ตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามตำแหน่งในองค์กรสังคม (X_{12})

ตำแหน่งทางสังคม		ประเภทลูกหนี้		รวม
		ไม่เป็น NPLs	เป็น NPLs	
ไม่มีตำแหน่ง	จำนวน	76	56	132
	ร้อยละของ X_{12}	57.6	42.4	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	38.0	28.0	66.0%
มีตำแหน่ง	จำนวน	24	44	68
	ร้อยละของ X_{12}	35.3	64.7	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	12.0	22.0	34.0
รวม	จำนวน	100	100	200
	ร้อยละของ X_{12}	50.0	50.0	100.0
	ร้อยละของทั้งหมด	50.0	50.0	100.0

สำหรับสถานะทางสังคม ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่มีตำแหน่งทางองค์กรสังคมมากที่สุดเป็นจำนวน 132 ราย เป็นลูกหนี้ปกติคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.6 และลูกหนี้ที่มีตำแหน่งบริหารหรือกรรมการทางองค์กรสังคมจำนวน 68 ราย เป็นลูกหนี้ค้างชำระคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.24

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อมของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ปัจจัยในการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ลูกหนี้ที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคารกรุงไทยฯ จะเป็นหรือ ไม่เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้ผลออกมาดังตารางที่ 4.25 ถึง ตารางที่ 4.26 อธิบายได้ ดังนี้โดยใช้แบบจำลองโลจิส (Logit Model) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates) และโดยวิธีแสดง Marginal Effects

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงผลการทดสอบปัจจัยในการกำหนดค่าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของชนบทแห่งประเทศไทย จำกัด(มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit model) โดยวิธี Maximum Likelihood Estimates

ตัวแปร	สมการ 1	สมการ 2	สมการ 3	สมการ 4	สมการ 5	สมการ 6	สมการ 7	สมการ 8	สมการ 9	สมการ 10	สมการ 11	สมการ 12	สมการ 13
	เลือก X ₃	เลือก X ₃	เลือก X ₄	เลือก X ₃	เลือก X ₃ , X ₄ X ₁₂	เลือก X ₁	เลือก X ₆	เลือก X ₁₀	เลือก X ₁ , X ₆	เลือก X ₁ , X ₁₀	เลือก X ₃ , X ₁₀	เลือก X ₁ , X ₆ X ₁₀	เลือก X ₁ , X ₃ X ₆ , X ₁₀ , X ₁₂
ค่าคงที่	-3.364***	-3.968***	-3.274	-3.893	-4.345	-3.468	-3.278	-0.486	-3.572	-4.980	-0.675	-4.955	-4.602
อายุ (X1)	0.180***	0.1974***	0.168***	0.194***	0.194***		0.186***	0.120***			0.114**		
ประสบการณ์ในครอบครัว (X2)	-0.744***	-0.679***	-0.759***	-0.703***	-0.703***	-0.562***	-0.736***	-0.650***	-0.535***	-0.551***	-0.591***	-0.503	-0.405***
ภาวะบุคคลในครอบครัว (X3)	0.295		0.299	0.254		0.493**	0.308	0.327	0.475**	0.494***	0.307	0.462**	
พฤติกรรมการขอสินเชื่อ (X4)	1.870**	1.738	1.906*	1.785**	1.785**	1.046	1.789**	1.663**	0.982	1.060	1.518**	1.019	0.344
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (X5)	-1.247	-1.459	-1.413**	-1.565**	-1.565**	-1.096*	-0.930*	-1.136**	0.859*	1.064**	-0.857*	-0.830*	-0.893**
กิจการที่ไว้ความสามารรถ เฉพาะตัว (X6)	1.219**	1.221**	1.233**	1.309**	1.309**	1.216**		1.544**		1.440**			
สัดส่วนการเป็นเจ้าของ (X7)	-4.429***	-4.058***	-4.137***	-3.756***	-3.756***	-4.306***	-4.921***	-4.050***	-4.667***	-4.197***	-4.331***	-4.461***	-4.247***
วงเงินกู้ (X8)	-0.960	-0.966		-0.121		-0.823	-0.972	-0.748	-0.746	-0.725	-0.615	-0.553	
เงินออมชำระดอกเบี้ยได้ (X9)	-7.829***	-6.321***	-6.625***	-4.997***	-4.997***	-7.625***	-8.923***	-5.763***	-8.193***	-6.501***	-6.085***	-6.695***	-4.102***
มูลค่าประกัน (X10)	3.437***	3.235***	3.142***	2.982***	2.982***	2.412**	3.657***		2.603**				-
เงินหมุนเวียน (X11)	-2.159***	-1.833***	-2.112***	-1.783***	-1.783***	-2.615***	-1.902***	0.737***	-2.346***	-2.604***	-1.752***	-2.191***	1.998***
ฐานะสังคม (X12)	0.389	0.191	0.573			0.995*	0.503	0.560	1.170**	0.968*	0.813	1.234**	

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

หมายเหตุ

ตารางที่ 4-26 ตารางแสดงผลการทดสอบปัจจัยในการกำหนดหนี้ที่ก่อให้เกิดขึ้นได้ของผู้ประกอบธุรกิจสาขากิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit model) โดยวิธี Marginal Effects

ตัวแปร	สมการ 1	สมการ 2	สมการ 3	สมการ 4	สมการ 5	สมการ 6	สมการ 7	สมการ 8	สมการ 9	สมการ 10	สมการ 11	สมการ 12	สมการ 13
	เลือก X_3	เลือก X_3	เลือก X_3	เลือก X_{12}	เลือก $X_y X_{y^2} X_{12}$	เลือก X_1	เลือก X_3	เลือก X_{10}	เลือก $X_1 X_3$	เลือก $X_1 X_3 X_{10}$	เลือก $X_3 X_{10}$	เลือก $X_1 X_3 X_{10}$	เลือก $X_1 X_3 X_{10} X_{12}$
ค่าคงที่	-0.840	-0.992	-0.818	-0.973	-1.086	-0.867	-0.817	-0.119	-0.892	-1.227	-0.167	-4.955	-1.148
อายุ (X1)	0.451***	0.486***	0.421***	0.482***	0.485***		0.465***	0.296**			0.285**		
ประสบการณ์ (X2)	-0.186***	-0.169***	-0.189***	-0.184***	-0.175***	-0.140***	-0.183***	-0.159***	-0.133***	-0.135***	-0.146***	-0.125***	-0.101***
ภาวะบุคคลในครอบครัว (X3)	0.739		0.748	0.637		0.123**	0.769	0.804	0.118**	0.121***	0.763	0.115**	
พฤติกรรมของเสียง (X4)	0.467	0.434**	0.476**	0.467**	0.446**	0.261**	0.446**	0.4084**	0.245**	0.261**	0.377**	0.253	0.858
การฝึกอบรม (X5)	-0.311**	-0.364**	-0.353**	-0.300**	-0.391**	-0.274**	-0.232*	-0.279**	-0.214*	-0.262**	-0.213*	-0.206*	-0.223**
กิจการที่ไร้ความสามารถ (X6)	0.304**	0.305**	0.308**	0.319**	0.327**	0.304**		0.3793**		0.355***			
สัดส่วนการเป็นเจ้าของ (X7)	-1.107***	-1.014***	-1.034***	-1.093***	-0.939***	-1.076***	-1.227***	-0.994***	-1.165***	-1.034***	1.075***	-1.109***	-1.060***
วงเงินกู้ (X8)	-0.240	-0.241		-0.255*		-0.205	-0.242	-0.133	-0.186	-0.178	-0.152	-0.137	
เงินต่อชำระดอกเบี้ย (X9)	-1.957***	-1.580***	-1.656***	-1.876***	-1.249***	-1.906***	-2.226***	-1.415***	-2.046***	-1.602***	-1.511***	-1.664***	-1.024***
หลักประกัน (X10)	0.859***	0.808***	0.785***	0.852***	0.745***	0.603***	0.912***		0.650***				
เงินหมุนเวียน (X11)	-0.539***	-0.458***	-0.527***	-0.520***	-0.445***	-0.653***	-0.474***	-0.546***	-0.586***	-0.642***	-0.435***	-0.545***	-0.498***
ฐานะสังคม (X12)	0.973	0.478	0.143			0.248	0.125	0.137	0.292**	0.238*	0.202	0.307**	

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (%)

หมายเหตุ-

4.3.1 ผลจากการทดสอบตัวแปรอิสระพร้อมกันทั้ง 12 ตัวแปร

จากการกำหนดให้ Y_i เป็นตัวแปรตามแทนโอกาสที่ลูกหนี้กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยกำหนดให้ลูกหนี้ปกติมีค่าเป็น 0 และลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือลูกหนี้ค้างชำระมีค่าเป็น 1 โดยได้ทำการทดสอบตัวแปรอิสระพร้อมกันทั้งหมด 12 ตัวแปร ได้แก่ อายุ (X_1) ประสบการณ์ (X_2) ภาระบุคคลในครอบครัว (X_3) พฤติกรรมชอบความเสี่ยง (X_4) การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม (X_5) ลักษณะของกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว (X_6) สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ (X_7) วงเงินกู้ (X_8) สัดส่วนของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X_9) หลักประกัน (X_{10}) แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน (X_{11}) และฐานะทางสังคม (X_{12}) ผลการศึกษาที่ได้ แสดงให้เห็นถึงระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติและทิศทางที่ตัวแปรทั้ง 12 ตัวส่งต่อตัวแปรตาม หรือโอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ดังสมการที่ 1 ซึ่งอธิบายผลของตัวแปรอิสระตัวทุกตัวต่อตัวแปรตามได้ดังนี้

อายุ (X_1) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ประสบการณ์ (X_2) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้ประกอบธุรกิจมานาน โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงและเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น 1 ปี โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลง 18.6% โดยให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ภาระบุคคลในครอบครัว (X_3) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พฤติกรรมชอบความเสี่ยง (X_4) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้มีพฤติกรรมชอบลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีพฤติกรรมชอบเสี่ยง โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพิ่มขึ้น 46.7% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

การแสวงหาความรู้หรือการศึกษาอบรม (X_5) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้ที่เคยผ่าน

392.0402
เลขหมู่ 6.342

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การอบรมหรือเคสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่เคยผ่านการอบรม โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ลดลง 31.1% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

ลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ(X_7) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้เป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ค้างชำระลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้เป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลงถึง 110.7% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

วงเงินกู้(X_8) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้(X_9) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระมาก โอกาสที่ลูกหนี้จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระเพิ่มขึ้น 1 % โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลงถึง 195.7% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

หลักประกัน(X_{10}) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน(X_{11}) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลง 53.9% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ฐานะสังคม(X_{12}) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.2 ผลการทดสอบโดยการเลือกตัวแปรอิสระบางตัวออกจากสมการ

จากผลการศึกษาข้างต้น ที่ได้ทำการทดสอบตัวแปรอิสระทั้งหมด 12 ตัวพร้อมกันได้ เป็นสมการที่ 1 พบว่ามี ตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ภาวะบุคคลในครอบครัว(X_3) วงเงินกู้ (X_8) และฐานะทางสังคม(X_{12}) กับตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติแต่กลับไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ(X_1) ลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) และหลักประกัน(X_{10}) ดังนั้นจึงได้ ทำเลือกตัวแปรดังกล่าวออกจากสมการ แล้วทำการทดสอบใหม่ ได้ผลเป็นสมการที่ 13 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.25 และ 4.26

จากสมการที่ 13 หลังจากทำการเลือกตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรที่มี นัยสำคัญทางสถิติแต่กลับไม่เป็นไปตามสมมติฐานออกไปทั้งหมด 6 ตัวแปร พบว่าตัวแปรที่มี อิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นไปตามสมมติฐานได้แก่ ประสบการณ์(X_2) การแสวงหา ความรู้(X_5) สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ(X_7) สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้(X_9) และ เงินทุน จุกเงิน(X_{11}) สามารถอธิบายตัวแปรแต่ละตัวได้ดังนี้

ประสบการณ์(X_2) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์ เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจมาเป็นระยะเวลาาน อาจ แสดงถึงความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ สามารถบริหารและจัดการกิจการให้เจริญก้าวหน้า ไม่ประสบปัญหาด้านการเงิน โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงและเมื่อพิจารณาผล ของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น 1 ปี โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลง 10.1% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

การแสวงหาความรู้หรือการศึกษอบรม(X_5) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ $\alpha = 0.05$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้ที่เคยผ่าน การอบรมหรือเคยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงาน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อ กิจการ ทำให้กิจการมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีผลกำไรมากขึ้น ทำให้สามารถชำระหนี้ได้มากขึ้น ดังนั้น โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่เคยผ่านการอบรม โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ลดลง 22.3% โดยให้ตัวแปร อื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ(X_7) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้ากิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล หรือผู้ประกอบการเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น การบริหารงาน โดยเฉพาะในเรื่องการเงิน มิได้ตัดสินใจเพียงคนเดียว ต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้อื่นด้วย ลดความเสี่ยง ในการตัดสินใจผิดพลาด กิจการก็อาจจะดำเนินไปได้ด้วยดี โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ค้างชำระลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่าลูกหนี้เป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลงถึง 106.0% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้(X_9) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้มีศักยภาพในการผ่อนชำระมากขึ้น เทียบสัดส่วนกับรายได้ ถ้าผ่อนชำระมากขึ้น ยอดหนี้ลดลงเร็วขึ้น โอกาสที่ลูกหนี้จะค้างชำระลดลง และเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่าลูกหนี้ที่มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระเพิ่มขึ้น 1 % โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลงถึง 102.4% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน(X_{11}) มีอิทธิพลต่อโอกาสที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เป็นไปตามสมมติฐาน หมายความว่าถ้าลูกหนี้สามารถหาแหล่งเงินทุนในกรณีเกิดเหตุการณ์จำเป็นจาก ญาติ พี่น้องหรือกู้นอกระบบได้ แสดงถึงสภาพคล่องของผู้ประกอบการ ดังนั้น โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงและเมื่อพิจารณาผลของ Marginal Effects พบว่า ลูกหนี้ที่มีแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน โอกาสที่จะเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ลดลง 49.8% โดยให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ส่วนผลจากการเลือกตัวแปรอิสระ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเลยได้แก่ ภาระบุคคลครอบครัว(X_3) วงเงินกู้(X_8) และฐานะทางสังคม(X_{12}) ออกจากสมการ ได้เป็นสมการที่ 2 ถึงสมการที่ 5 พบว่า ตัวแปรอื่นๆยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนเดิม ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าใกล้เคียงกัน แสดงว่าทั้งสามตัวแปรนี้ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการ

ผลจากการเลือกตัวแปรอิสระ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานได้แก่อายุ(X_1) ลักษณะของกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) และหลักประกัน(X_{10}) พบว่า

1.เลือกอายุ(X_1) ออกได้เป็นสมการที่ 6 มีผลทำให้ภาระบุคคลในครอบครัว(X_3) มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $\alpha = 0.05$ พฤติกรรมชอบความเสี่ยง(X_4) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ

หลักประกัน(X_{10}) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติลดลงอยู่ที่ $\alpha = 0.05$ ส่วนตัวแปรอื่นๆค่านัยสำคัญทางสถิติเหมือนเดิม ค่าสัมประสิทธิ์ใกล้เคียงกัน

2. เลือกลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) ออกได้เป็นสมการที่ 7 ทำให้การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม(X_2) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติลดลง ที่ $\alpha = 0.10$ ตัวแปรอื่นๆไม่มีผลกระทบ

3. เลือกหลักประกัน(X_{10}) ออกได้เป็นสมการที่ 8 ทำให้ลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) มีระดับนัยสำคัญเพิ่มขึ้น แต่ยังคงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ตัวแปรอื่นไม่มีผลกระทบ

4. เลือกตัวแปรออกเป็นคู่คือ อายุ(X_1)กับลักษณะกิจการ(X_6)ได้เป็นสมการที่ 9 ได้ผลเช่นเดียวกับข้อ 1 และ ข้อ 2

5. เลือกตัวแปรออกเป็นคู่คือ อายุ(X_1)กับหลักประกัน(X_{10})ได้เป็นสมการที่ 10 มีผลทำให้ภาระบุคคลในครอบครัว(X_3) มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $\alpha = 0.05$ พฤติกรรมชอบความเสี่ยง(X_4) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และทำให้กิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

6. เลือกตัวแปรออกเป็นคู่คือ ลักษณะกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6)กับหลักประกัน(X_{10})ได้เป็นสมการที่ 11 ได้ผลเช่นเดียวกันกับ ข้อ 2

7. เมื่อเลือกตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานพร้อมกันทั้ง 3 ตัวแปร ได้เป็นสมการที่ 12 พบว่าได้ผลเช่นเดียวกันกับเลือกตัวแปรออกเป็นคู่คือ อายุ(X_1)กับลักษณะกิจการ(X_6)

4.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์

จากการทดสอบตัวแปรต่างๆ โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates) และ โดยวิธีแสดง Marginal Effects จากตัวแปรอิสระพร้อมกันทั้ง 12 ตัวแปร และทดสอบโดยเลือกตัวแปรอิสระบางตัวที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่กลับไม่เป็นไปตามสมมติฐานออกจากสมการ สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านประสบการณ์(X_2) การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม(X_2) สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ(X_7) สัดส่วนของเงินผ่อนชำระต่อรายได้(X_9) และแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน(X_{11})

2. ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ อายุ(X_1) ลักษณะของกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว(X_6) และหลักประกัน(X_{10})

3. ตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ภาระบุคคลในครอบครัว(X_3) วงเงินกู้(X_9) และฐานะทางสังคม(X_{12})

เมื่อวิเคราะห์จาก Marginal Effects พบว่าการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของโอกาสที่ผู้ประกอบการฯ จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เป็นดังนี้

ถ้าผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการฯมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น 1 ปี โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 10.1 - 18.6 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ถ้าผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการฯเคยผ่านการอบรมหรือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 22.3 - 31.1 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$

ถ้าผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการฯมีส่วนในการเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 106.0 - 110.7 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ถ้าผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการฯ มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้เพิ่มขึ้น โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 102.4 - 195.7 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ถ้าผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการฯมีแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 49.8 - 53.9 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สนับสนุนผลงานวิจัยของ นิรันดร์ ภิระบรรณ (2544) เรื่อง สาเหตุของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งพบว่า ประสบการณ์ การประกอบธุรกิจ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระเช่นเดียวกับผลการศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์ได้ว่า เนื่องจากเดิมลูกหนี้ประกอบธุรกิจอยู่แล้ว แต่ต้องการประกอบธุรกิจอื่นเพิ่มหรือรับ ช่วงธุรกิจมาจากผู้อื่น การทำธุรกิจใหม่ที่ตนเองยังขาดความรู้ความสามารถและขาดประสบการณ์ อาจทำให้ประสบการขาดทุนและไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ มีผลกระทบต่อธุรกิจหลักและการชำระหนี้เดิมคืนให้กับธนาคาร ดังนั้นประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัย สำคัญที่ก่อให้เกิดการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และวงเงินกู้ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ จากสมมติฐานที่ว่า ลูกหนี้อาจใช้สัดส่วนวงเงินกู้มากกว่าเงินลงทุนจริง ซึ่งหมายถึง การกู้เงินเพื่อใช้ในการลงทุนมากเกินไปเกินความต้องการ เมื่อมีเงินมากอาจใช้เงินฟุ่มเฟือยและผิด วัตถุประสงค์การกู้ แต่ผลการศึกษาครั้งนี้ วงเงินกู้กลับไม่ใช่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดหนี้ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ อาจเป็นเพราะว่า ธนาคารกรุงไทยฯ มีนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานทางด้าน อำนวยสินเชื่อ โดยเฉพาะการพิจารณาวงเงินกู้ให้สอดคล้องกับหลักประกันและความสามารถในการ

การชำระหนี้ของผู้กู้ ด้วยความระมัดระวังและเข้มงวดมากขึ้น ผู้กู้จะได้รับวงเงินกู้ในสัดส่วนที่เหมาะสมและตรงกับเจตนาในการกู้ยืมอย่างแท้จริง ดังนั้นวงเงินกู้จึงไม่ใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ผลการศึกษาครั้งนี้ยังได้สนับสนุน ผลงานวิจัยของ สุพัตรา บุญเรือง (2546) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สินเงินกู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ใช้บริการสินเชื่อของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม หรือบอย. เป็นสถาบันการเงินของรัฐที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ SMEs เช่นเดียวกับธนาคารกรุงไทยฯ แต่กรณีศึกษาของบอย.มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีเพียง 79 ราย ในขณะที่การศึกษานี้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ของธนาคารกรุงไทยฯ ด้วยจำนวนที่มากกว่า เป็นเพราะว่าธนาคารกรุงไทยฯ เป็นสถาบันการเงินขนาดใหญ่และมีสาขากระจายอยู่ทั่วประเทศ จำนวนผู้มาขอใช้บริการจึงมีมากกว่า อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้พบว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่กระทบต่อการชำระหนี้สินเหมือนกัน วิเคราะห์ได้ว่า ลูกหนี้ที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาจได้รับการพิจารณาวงเงินกู้จากสถาบันการเงินไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้กู้จำเป็นต้องมีแหล่งเงินทุนอื่น ที่มีใช้จากสถาบันการเงิน เพื่อนำไปหมุนเวียนในกิจการหรืออาจนำไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น แต่การมีเงินทุนฉุกเฉินจากแหล่งอื่น โดยเฉพาะการกู้เงินนอกระบบ อาจบรรเทาสภาพคล่องได้เพียงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ถ้าผู้กู้ต้องรับผิดชอบการชำระหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ ผลกำไรส่วนหนึ่งของกิจการต้องนำไปชำระเงินกู้ในระบบด้วย ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ที่กู้ในระบบได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการมีแหล่งเงินทุนอื่น อาจนำไปสู่การผัดผ่อนชำระและอาจกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในที่สุด